

Informe:

Comparativa dels tributs IAE i IBI en diferents municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona

Novembre de 2012

Assessorament Fiscal de la Patronal Cecot - c. Sant Pau, 6 - 08221 Terrassa - fiscal@cecot.org

INDEX

ANTECEDENTS	3
Impost Sobre Activitats Econòmiques	3
Impost sobre Béns Immobles	3
OBJECTIU	4
METODOLOGIA	4
IMPOST SOBRE ACTIVITATS ECONÒMIQUES	5
a) Metodologia IAE	5
b) Anàlisi comparatiu IAE	7
c) Bonificacions i reduccions en l'IAE	9
d) Contribució dels ingressos per IAE en el pressupost municipal..	11
e) Conclusió Impost Activitats Econòmiques	12
IMPOST SOBRE BENS IMMOBLES	14
a) Metodologia IBI	14
b) Anàlisi comparatiu IBI	15
c) Bonificacions i reduccions en l'IBI	18
d) Contribució dels ingressos per IBI en el pressupost municipal..	19
e) Conclusió Impost Sobre Béns Immobles	20
EFFECTE DELS DOS TRIBUTS EN EL DESENVOLUPAMENT INDUSTRIAL.....	21

Efecte dels dos tributs en el desenvolupament industrial

ANTECEDENTS

Impost Sobre Activitats Econòmiques

És el fet imposable de l'exercici d'activitats econòmiques en territori nacional, amb independència de que es realitzin o no en un local determinat i que es trobin o no detallades en les Tarifes de l' Impost.

Es consideren activitats econòmiques qualsevol de caràcter empresarial, professional o artística, sempre que suposi l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans, d'un o d'ambdós, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis.

La normativa reguladora és la Llei d'Hisendes Locals aprovada pel RD Leg. 2/2004 de caràcter estatal, si bé es tracta d'un impost cedit als ajuntaments. Les entitats locals per mitjà de les seves ordenances municipals poden establir determinats coeficients, índex i recàrrecs, i per tant tenen una repercussió directa en la quota tributària final.

Impost sobre Béns Immobles

Impost de caràcter directe, real, de titularitat municipal i caràcter obligatori que grava el valor dels béns immobles. La gestió es comparteix entre l'Administració de l'Estat i els ajuntaments.

La normativa bàsica a nivell estatal és la prevista en el text refós la Llei reguladora de les Hisendes locals (LHL), aprovat pel RD Leg. 2/2004, així como el text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari (LCI), aprovat pel RD Leg. 1/2004 i el seu reglament aprovat pel RD 417/2006.

El fet imposable està constituït per la titularitat sobre els béns immobles urbans, rústics i de característiques especials, dels següents drets:

- Concessió administrativa sobre els propis immobles o sobre els serveis públics als quals estiguin afectes.
- Dret real de superfície.
- Dret real d'usdefruit.
- Dret de propietat.

OBJECTIU

La finalitat d'aquest estudi és la de quantificar la repercussió de **l'Impost sobre Activitats Econòmiques** en els diferents municipis per al desenvolupament d'una activitat industrial concreta. Es tracta de veure en quins municipis està més penalitzat tributàriament l'exercici d'una activitat econòmica.

A banda també es compara el cost de **l'Impost sobre Béns Immobles** aplicable a cada municipi per valorar-ne el seu impacte.

METODOLOGIA

Es selecciona una mostra dels municipis més representatius de l'àrea metropolitana de Barcelona:

1a Corona: Badalona, Hospitalet de Llobregat

2a Corona: Terrassa, Rubí, Sant Cugat, Sabadell, Cerdanyola, Granollers i Mataró.

APROVACIÓ PRESSUPOSTOS 2012 PER MUNICIPI (FORMACIÓ POLITICA)

MUNICIPI	APROVACIO PRESSUPOSTOS 2012		ALCALDIA
Cerdanyola	PSC	ICV	PSC
Badalona	PP	CIU	PP
Granollers	PSC		PSC
Mataró	CIU	PSC	CIU
Sabadell	PSC	PP	PSC
Terrassa	PSC	ICV	PSC
Hospitalet	PSC	ICV	PSC
Rubí	PSC	ERC	PSC
Sant Cugat	CIU		CIU

Els municipis objecte de la mostra van aprovar els pressupostos municipals de l'exercici 2012 i les ordenances municipals que regulen l'IBI i l'IAE , amb les formacions polítiques que consten en el quadre anterior.

IMPOST SOBRE ACTIVITATS ECONÒMIQUES

a) Metodologia IAE

Es planteja un supòsit hipotètic d'una activitat industrial escollida a l'atzar amb uns elements tributaris constants (obriers, potència i superfície del local; fàbrica i magatzem). Per cada municipi s'efectua el càlcul de l'impost d'activitats econòmiques de l'exercici 2012 partint d'aquests paràmetres prefixats. Com cada ajuntament aplica uns coeficients de situació en funció del territori municipal on es desenvolupa l'activitat, l'impacte fiscal de l'impost varia segons el municipi en què s'exerceixi.

No s'ha tingut en compte cap altra bonificació que en caràcter temporal pugui regular cada municipi, com per exemple: inici de noves activitats, empreses que produeixin energies renovables o la generació d'ocupació, entre d'altres. No tindrà incidència en els càlculs obtinguts l'impacte de l'aplicació de la tarifa de l'element superfície segons població del municipi, fixat en uns trams de població definits en el RD Leg. 1175/1990, ja que aquest factor està regulat per la normativa estatal i és aliè a la potestat dels ajuntaments.

La informació s'ha obtingut directament de les ordenances municipals de l'exercici 2012 de cada població. En l'anàlisi s'ha escollit per cada municipi 5 carrers ubicats en polígons industrials, escollint per municipi un mínim de 3 i un màxim de 5 polígons industrials diferents aleatòriament segons el detall següent:

MUNICIPI	POLIGON	MUNICIPI	POLIGON
TERRASSA		SABADELL	
c/Puigbarral	P.I.Can Petit	c/Canada	P.I.Can Feu
c/Miño	P.I.Santa Margarida I	c/Mila i Fontanals	P.I.Zona Hermetica
c/Colom	P.I.Santa Margarida II	c/Tamarit	P.I.Sud-Oest
c/Libra	P.I.Can Parellada	c/Camps	P.I.Can Roqueta
c/Apol·lo	P.I.Colom II	c/America	P.I.Can Feu
MUNICIPI	POLIGON	MUNICIPI	POLIGON
RUBI		SANT CUGAT	
Avda. Generalitat	P.I.Can Sant Joan	c/Llobregat	P.I.Can Calopa
c/Emili Sola	P.I.Rubi Sud	Avda. Corts Catalanes	P.I.Can Calders
Pge. Schubert	P.I.Can Jordi	c/Francesc Vila	P.I.Can Magi -

			Roquetes Sud
Av. C.Roses	P.I.Can Roses	Pge. Sant Mamet	P.I.Sant Mamet Est
c/ Pont de Can Claveri	P.I.La llana	Via Augusta	P.I.La Guinardera

MUNICIPI	POLIGON	MUNICIPI	POLIGON
CERDANYOLA DEL VALLES		GRANOLLERS	
c/Montclar	P.I.Polizur	c/Avda. Sant Julia	P.I.Congost
c/La clota	P.I.La Clota	Avda. Jordi Camp	P.I.Jordi Camp
c/dels boters	P.I.Parc Tecnologic	c/Severo Ochoa	P.I.Font del Radium
c/Can mitjans	P.I.Polizur	c/Del Mig	P.I.Palou Nord
c/riu sec	P.I.Polizur	c/Galileo Galilei	P.I.Coll de la Manya

MUNICIPI	POLIGON	MUNICIPI	POLIGON
MATARO		BADALONA	
Cami de Ca la Madrona	P.I.Mata Rocafonda	c/Industria	P.I.Badalona Sud
c/Josep Calvet	P.I.Pla de'n Boet	c/Bronze	P.I.Pomar
c/Dels remences	P.I.Vallverich	c/Guifré	P.I.Badalona Sud
c/Pagesia	P.I.Vallverich	c/Alemanya	P.I.Montigalà
c/Remallaire	P.I.Les hortes	c/Pompeu Fabra	P.I.Els Dolors

MUNICIPI	POLIGON
HOSPITALET LLOBREGAT	
c/Roca Umbert	P.I.Carretera del Mig
c/Botanica	P.I.Pedrosa
c/Rosend Arús	P.I.Gran Via Sud
c/Salvador Espriu	P.I.Fira de l'Hospitalet
c/Crom	P.I.Carretera del Mig

De les dades obtingudes es determina l'assignació d'una categoria de carrer per a cada polígon industrial de les poblacions, sent coincidents en alguns municipis una mateixa classificació de carrer per la totalitat de polígons de la població, o en altres casos fixant categories diferents en funció del polígon.

En el quadre següent s'exposa la classificació de categories per municipis amb **l'assignació de la categoria industrial** (en negreta):

MUNICIPI	C A T E G O R I E S							
	1	1B	2	3	4	5	6	7
TERRASSA	3,1328		2,7096	2,3741	1,8346			
RUBI	3,3620		3,0470	2,5030	2,3020	2,1030		
SABADELL	2,7370	2,5550	2,2820	2,1000	1,9160	1,6410		
SANT CUGAT	3,8000		3,5100	3,3500	3,1700	1,5000		
CERDANYOLA	2,9660		2,5950	2,4090	2,2240	2,0390		
GRANOLLERS	3,3440		2,9740	2,7450	2,5060			
MATARO	3,0200		2,2820	2,4200	2,0500	1,8400	1,4200	1,2100
BADALONA	3,8000		3,7000	3,6000	3,5000			
HOSPITALET	3,6100		3,2300	2,8500	2,4700	3,8000	3,0400	1,9000

En alguns municipis (Rubí i Sant Cugat) s'atorga la categoria més alta als polígons industrials i en d'altres municipis es dona una categoria més baixa als carrers ubicats en zones industrials (Terrassa, Cerdanyola) que classifiquen la industrial com la menor de totes. En d'altres municipis la industrial es fixa en categories de valor intermedi (Sabadell, Granollers, Badalona, Mataró).

Cada municipi estableix l'assignació d'un coeficient de situació que s'aplica per cada carrer, i cada ajuntament pot establir potestativament dins del mínim i màxim establert en la normativa estatal el coeficient que cregui més convenient.

A tall d'exemple un municipi de la mostra té fixats els següents coeficients de situació dels carrers de la seva població. A cada exercici aquests coeficients solen ser modificats a l'alça, excepte en algun municipi que d'acord a la conjuntura actual hagi optat per mantenir els mateixos índex de l'exercici 2011.

MUNICIPI	1A	2A	3A	4A	5A
Cerdanyola	2,9660	2,5950	2,4090	2,2240	2,0390

b) Anàlisi comparatiu - IAE

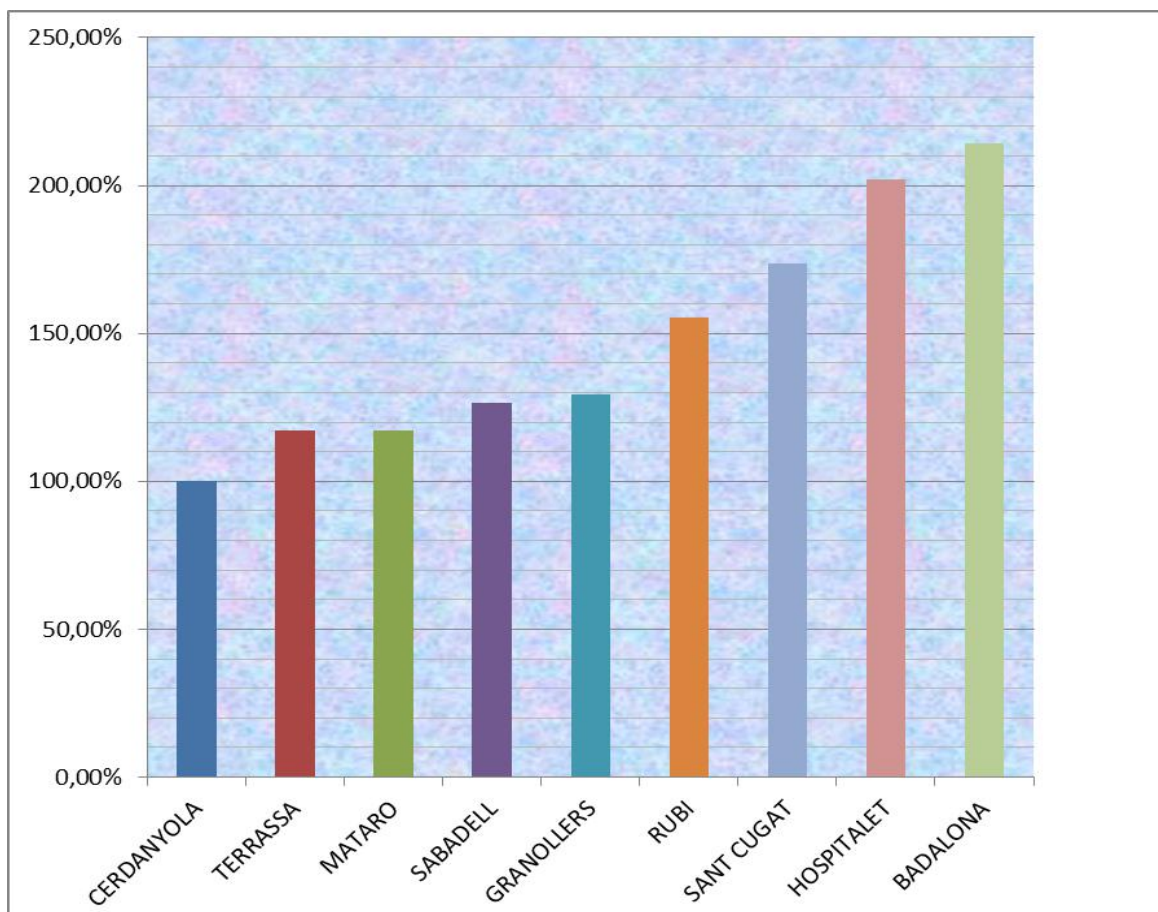
Tal com s'exposa en l'apartat de la metodologia hi ha municipis que assignen als polígons industrials la categoria més alta (Rubí i Sant Cugat), la qual cosa suposa una quota de l'Impost sobre Activitats Econòmiques

més alta. Per altra banda alguns consistoris li atorguen una categoria més baixa (Mataró, Cerdanyola i Terrassa).

També hi ha municipis que en les ordenances que aproven defineixen uns índex més elevats per les diferents categories de carrers, mentre que d'altres els fixen menors, tal com ha quedat de manifest en el quadre de l'apartat anterior. (L'índex més baix 1,8346 correspon a Terrassa, mentre que el més alt és el 3,80 d'Hospitalet i Sant Cugat).

Amb la conjunció d'aquests dos factors es posen de manifest les diferències de tributació que per una mateixa activitat productiva es donen en cada municipi.

El municipi que aplica una quota tributària més baixa és Cerdanyola del Vallès, i per aquest motiu es considera com a base 100 del càlcul. Partint d'aquesta referència les diferents poblacions de la mostra tenen un IAE més car.



A continuació exposem el % d'increment que cada població suposa respecte la població base 100%, que en els càlculs de l'IAE correspon a Cerdanyola.

MUNICIPI	% s/BASE	HABITANTS (1)	QUOTA
CERDANYOLA	100,00%	58.247	1.800,14
TERRASSA	117,09%	213.697	2.107,72
MATARO	117,38%	123.868	2.112,93
SABADELL	126,38%	207.721	2.275,02
GRANOLLERS	129,55%	60.000	2.332,12
RUBI	155,38%	73.979	2.797,04
SANT CUGAT	173,71%	83.337	3.127,07
HOSPITALET	202,06%	256.065	3.637,33
BADALONA	214,39%	219.786	3.859,24

(1) Font INE (dades a 1 de gener de 2011)

S'aprecia clarament que els municipis que pertanyen a la **primera corona**, i per tant més propers a Barcelona són els que recapten una quota impositiva superior. Les poblacions d'Hospitalet de Llobregat i Badalona, a més, són les que tenen el nombre superior d'habitants entre totes les poblacions tractades a la mostra. En el cas d'aquests dos municipis es paga una quota que supera el doble de la quota pagada per l'IAE a Cerdanyola del Vallès per exercir la mateixa activitat en les mateixes condicions: superfície equivalent, nombre d'obres i kilowatts de potència.

Si analitzem el comportament dels consistoris considerats en la mostra pertanyents a la **segona corona** de l'àrea metropolitana de Barcelona, no resulten influents ni el criteri de proximitat amb la capital ni el nombre d'habitants alhora de fixar els índex de situació i establir les categories de carrers. Així doncs, els municipis de Sant Cugat i Rubí exigeixen una quota per l'impost de l'IAE, molt superior a Cerdanyola del Vallès, amb un cens d'habitants no gaire dispar respecte el municipi base, i més distància respecte a la capital que Cerdanyola.

També en la segona corona podríem agrupar els altres quatre municipis: Terrassa, Mataró, Sabadell, Granollers, amb una quota d'IAE superior a la de Cerdanyola però no tan elevada com Rubí i Sant Cugat.

c) **Bonificacions i reduccions en l'IAE**

Tal com s'ha plantejat en l'apartat de metodologia cada ajuntament, amb caràcter potestatiu, aplica unes bonificacions i reduccions de caràcter

temporal a la quota. Si bé aquestes bonificacions no han format part dels càlculs a l'hora de comparar les quotes sí considerem oportú exposar-les a continuació per comentar les diferències entre els diferents municipis a l'hora de fomentar l'increment d'ocupació i el creixement del teixit productiu.

	Utilització o producció d'energia, per l'aprofitament d'energies renovables	Pla de transport pels seus treballadors per reduir el consum d'energia. Transport col·lectiu o compartit	3er any inici activitat i 4art quan hagin gaudit exempció 2 primers anys	Quan hagin gaudit exempció 2 primers anys i incrementin ocupació sobre exercici anterior	Quan hagin gaudit exempció 2 primers anys i tinguin rendiment negatiu 3r, 4art, 5 i 6è.	Sectors en crisi:
TERRASSA	50%	50%	50% i 25%	50%	50% i 25%	
	3 exercicis		fins any 6	Increment >5%		
RUBI	50%	20%	50%	35% i 50%		
	4 anys		fins any 7	Increment >10% i <10%		
SABADELL	50% i 30%					Prorrateg d'hores efectivament treballades entre obrers.
	2 primers anys i 3 següents					Kws: enlloc de potència, per hores efectivament treballades
SANT CUGAT	20%	20%	50%	50%		
			fins any 7	Increment >10%		
CERDANYOLA				10%,20%,30%		
				>10, 10-20, 20-30		
GRANOLLERS				10%,15%,20%		
				5 al 30,31-75,<75		
MATARO	50%	50%	20%	25% ,40% , 50%		
			3 any	1 al 40%,40-80%,>80%		
BADALONA			25%	50%	50%	
			Any 3,4 i 5			
HOSPITALET			50%			

Tal com s'aprecia en el quadre anterior hi ha municipis que bonifiquen la creació d'ocupació, pràcticament tots, encara que sigui amb diferents percentatges. Els més elevats són Terrassa, Badalona i Sant Cugat. El municipi de Sabadell, per altra banda, aplica reduccions a l'hora de computar els elements tributaris, reduint exclusivament la tributació segons les hores treballades efectivament i els consums reals de kilowatts en comptes de la potència.

Les bonificacions i reduccions per inici d'activitat, una vegada transcorreguts els dos primers anys quan hagin gaudit de l'exempció, els apliquen: Terrassa, Rubí, Mataró, Sant Cugat, Badalona i Hospitalet. Els municipis de Sabadell, Cerdanyola i Granollers no premien l'inici de noves activitats.

També hi ha dos ajuntaments que sent conscients de la conjuntura actual de crisi bonifiquen les empreses que tenen pèrdues: Terrassa i Badalona, la resta cap d'ells valora aquest fet.

Alguns municipis bonifiquen el pla de transport dels treballadors fins al lloc de treball, en suposar estalvis energètics. És el cas dels ajuntaments de Mataró i Terrassa (bonificació del 50%) i Rubí i Sant Cugat (bonificació del 20%).

En relació a l'estalvi energètic i aprofitament d'energies renovables per utilització o producció, Terrassa, Sabadell i Mataró apliquen reduccions de fins al 50% i Sant Cugat (20%). La resta de municipis no ho tenen en compte.

A banda de les bonificacions i reduccions que consten en el quadre, determinats ajuntaments apliquen reduccions quan es realitzen obres a la via pública i aquestes dificulten l'accés als locals, en activitats d'hostaleria, comerç i d'altres de la divisió 6a, així com les obres en locals que suposin el tancament per un període superior a 3 mesos de l'activitat. Com es tracta d'activitats que no són estrictament industrials no s'han reflectit en el quadre resum de les bonificacions.

d) Contribució dels ingressos per IAE en el pressupost municipal de l'exercici 2012

IAE / PRESSUPOST MUNICIPAL

TERRASSA	6.493.000,00
	4,24%
RUBI	4.000.000,00
	5,67%
SABADELL	6.089.000,00

	3,55%
SANT CUGAT	4.170.000,00
	3,88%
CERDANYOLA	1.700.000,00
	2,85%
GRANOLLERS	4.685.000,00
	5,97%
MATARO	3.817.802,67
	3,20%
BADALONA	8.418.656,78
	5,61%
HOSPITALET	9.100.000,00
	4,40%

Els municipis que tenen més contribució per ingressos per l'impost d'activitats econòmiques en el seu pressupost municipal són Granollers, Rubí i Badalona (superant els 5,5%). Els que es situen a la banda baixa són Mataró, Sabadell i Sant Cugat (entre el 3% i el 4%), i a la banda mitjana Terrassa i Hospitalet (entre el 4% i 5%).

Amb termes econòmics l'ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat és el que més recapta per aquest impost, seguit de Badalona, Terrassa i Sabadell, dades que són directament proporcionals al nombre d'habitants.

e) Conclusió Impost Activitats Econòmiques

- Cada consistori fent ús de la seva capacitat normativa fixa uns índex de situació diferents i decideix l'assignació de la categoria de carrer als polígons industrials que formen part del seu municipi amb criteris molt diferents, la qual cosa suposa que per una mateixa activitat i amb idèntics elements tributaris es meriti una quota impositiva molt més alta en uns ajuntaments que en d'altres. Els municipis de la primera corona, Badalona i Hospitalet, que a banda de tenir més proximitat amb Barcelona són els que tenen major nombre d'habitants, apliquen la quota d'IAE més alta, doblant la més econòmica de la mostra que és la de Cerdanyola. No obstant, altres municipis de població més propera a Cerdanyola es situen entre el 55% i el 75% per sobre de la quota més baixa, són els municipis de Rubí i Sant Cugat, molt més propers als valors d'Hospitalet que no als de Terrassa, Mataró i Sabadell, situats a la banda baixa.

- A partir de la informació obtinguda en aquest estudi, queda clar que cada ajuntament té un tractament diferent a l'assentament de la indústria en la seva demarcació territorial. Mentre hi ha consistoris que creuen en la creació del teixit productiu i en potenciar el desenvolupament de la indústria, amb la creació de llocs de treball, n'hi ha d'altres que opten aparentment per la recaptació fiscal, establint una quota superior, potser per equilibrar els seus pressupostos. Amb l'anàlisi comparatiu de les bonificacions que cada consistori regula s'aprecia que els municipis que bonifiquen més la creació d'ocupació en percentatge són Terrassa i Badalona, a partir de l'increment de plantilla del 5% a Terrassa o des del primer punt a Badalona, amb bonificació del 50%. També aquests municipis tenen en compte el moment actual i bonifiquen les empreses que tenen pèrdues.
- Altres municipis com Sabadell, en la conjuntura actual, aplica un prorrateig als sectors en crisi reduint la tributació estrictament a les hores reals treballades pels obrers i els kilowatts consumits efectivament enlloc de la potència.
- En la mateixa línia, hi ha municipis que bonifiquen aquelles empreses que confeccionen un pla de transport col·lectiu per als treballadors en suposar estalvis energètics, són els ajuntaments de Mataró i Terrassa, i en menor percentatge Rubí i Sant Cugat.
- Els municipis que valoren i bonifiquen la quota per aprofitament d'energies renovables ja sigui per producció o utilització d'energia són Sabadell, Terrassa i Mataró.
- Curiosament els municipis que la seva recaptació per IAE té major impacte en el pressupost d'ingressos municipals coincideixen amb els que apliquen quotes superiors, serien els casos de Badalona, Rubí i Granollers en menor mesura.
- No es valora en aquest informe l'efecte de reversió de la recaptació en benefici de les pròpies empreses i els ciutadans de cada població. La diferència de tributació, però, sí posa de manifest les alternances de criteri a l'hora d'exigir la contribució en el municipi per l'exercici d'activitats econòmiques.

IMPOST SOBRE BÉNS IMMOBLES

a) Metodologia IBI

Per l'estudi comparatiu de les diferències tributàries de la quota de l'impost sobre béns immobles aplicats a cadascun dels municipis que formen part de la mostra, s'ha obtingut la informació de les ordenances municipals que cada consistori ha aprovat per recaptar l'impost en l'exercici 2012.

No s'han considerat en els càlculs comparatius les bonificacions establertes que constitueixin objecte de l'activitat d'urbanització, construcció i promoció, immobles de protecció oficial, immobles rústics de cooperatives agràries i d'explotació comunitària, entre d'altres, si bé es fa referència a les mateixes més endavant.

En el càlcul s'ha agafat com a model un immoble d'ús industrial.

Per obtenir un resultat que sigui comparable entre els diferents municipis s'han tingut en compte els coeficients correctors cadastrals que publica l'Agència Tributària de Catalunya per corregir els valors cadastrals que tenen assignats els immobles per municipi. Com cada municipi va fer la revisió dels valors en un any concret, considerem que aquests coeficients ajusten els valors cadastrals de tal manera que quedin situats per mitjà d'aquestes actualitzacions a valors de 2012 i que, per tant, una vegada s'apliquen les respectives quotes tributàries que cada ajuntament ha aprovat dona un resultat més o menys homogeni. No obstant els resultats els hem de valorar amb certes reserves, ja que es tracta d'un càlcul generalista i que en determinats casos concrets podria tenir un resultat divergent. Es mostra a continuació la taula dels coeficients correctors cadastrals vigent pel 2012.

MUNICIPI	REVISIÓ	COEFICIENTS CORRECTORS
TERRASSA	1997	3,00
GRANOLLERS	1998	3,85
BADALONA	1998	4,20
HOSPITALET	2000	3,00
RUBI	2001	2,40
SABADELL	2002	2,60
SANT CUGAT	2006	1,35
CERDANYOLA	2006	1,35
MATARO	2006	1,35

La base liquidable a considerar en aquest estudi serà un valor cadastral fixat aleatòriament respecte del qual es reduirà el coeficient corrector cadastral per arribar a una base homogènia sobre la qual s'aplicarà la quota.

A més, sobre el tipus impositiu que cada consistori hagi aplicat cal incrementar-lo amb els coeficients que fixin les successives lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Cada municipi té fixat un tipus impositiu de gravamen en funció de l'ús que tingui l'immoble en qüestió. El consistori determina un valor cadastral mínim per a cada ús a partir del qual serien aplicables els tipus incrementats. En l'estudi s'ha considerat els immobles que són d'ús industrial, superin o no els límits de valor cadastral que cada municipi pot establir aleatòriament. Aquests municipis que han establert un límit mínim de valor cadastral tenen dos tipus de gravamen pels immobles industrials.

Per l'exercici 2012 han estat d'aplicació els increments fixats pel govern en la regulació normativa publicada en el RD Leg. 20/2011. Aquesta regulació estableix uns increments en els tipus de gravamen del 10%, 6% i 4% en funció de l'exercici en que s'hagin aprovat en cada municipi la ponència de valors, derivada d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general pels immobles del municipi. En funció de l'any en que s'hagués aprovat aquesta ponència no resulta d'aplicació aquest increment.

1. El **10%** als municipis amb ponència de valors total aprovada abans del 2002.
2. El **6%** als municipis amb ponència de valors total aprovada entre l'any 2002 i 2004.
3. El **4%** als municipis amb ponència de valors total aprovada entre l'any 2008 i 2011.

No serà d'aplicació als municipis que les seves ponències hagin estat aprovades entre els anys 2005 i 2007. Tampoc tindrà efectes pel període impositiu que s'iniciï en el 2013, per aquells municipis en els quals s'aprovi una ponència de valors total en l'any 2012.

En l'estudi s'ha quantificat també aquest efecte ja que ha suposat un impacte final en la quota tributària d'aquest impost.

b) Anàlisi comparatiu IBI

En funció de l'any en el qual els municipis hagin realitzat el procediment de valoració col·lectiva de caràcter general i hagin aprovat la ponència de

valors apliquen en l'exercici 2012 els increments que va fixar el govern estatal en el RD Leg. 20/2011.

Com cada municipi estableix un tipus impositiu de gravamen per immoble en funció de l'ús al qual l'immoble estigui destinat, en el cas que ens ocupa ens centrem en els immobles d'ús industrial. També es dona el cas que el consistori potestativament pot fixar uns límits de valor cadastral. A continuació adjuntem el quadre en el que es reflecteix els tipus impositius que regulen les ordenances municipals de cada població, els límits a partir dels quals apliquen el % més alt, dels dos previstos per la categoria, l'increment estatal que s'ha aplicat segons el RD Leg. 20/2011 i l'any de revisió de la ponència de valors. En la columna de rebut està marcat en negreta el tipus final que resulta d'aplicació per municipi en el càlcul comparatiu que s'ha realitzat partint d'un valor cadastral estimat de 700.000 euros, sobre el qual s'ha ajustat en funció dels coeficients correctors de cada població.

MUNICIPI	INDUSTRIAL	LIMIT	INCREM.	REBUT	REV.
TERRASSA	0,8940% 0,7140%	318.150,00	10%	0,9834% 0,7854%	1997
RUBI	0,9430%		10%	1,0373%	2001
SABADELL	0,5870% 0,4690%	150.000,00	10%	0,6457% 0,5159%	2002
SANT CUGAT	0,9100% 0,5050%	713.713,29		0,9100% 0,5050%	2006
CERDANYOLA	0,5360%			0,5360%	2006
GRANOLLERS	1,1000% 0,9720%	50.000,00	10%	1,2100% 1,0692%	1998
MATARO	0,5350% 0,4000%	1.015.000,00		0,5350% 0,4000%	2006
BADALONA	0,9951%		10%	1,0946%	1998
HOSPITALET	0,8690%		10%	0,9559%	2000

D'entrada es produeixen diferències importants en l'aplicació de límits al valor cadastral. Hi ha municipis que el fixen força elevat i mantenen dos tipus de gravamen, el tipus més baix fins al límit establert i el més alt a partir del límit (Terrassa, Sabadell, Sant Cugat, Granollers i Mataró), però també es dona el cas en municipis que no fixen cap límit i tenen un únic tipus impositiu que grava l'IBI. (Rubí, Badalona, Hospitalet i Cerdanyola).

En base a la regulació de les ordenances municipals de cada població, s'ha calculat la quota d'un immoble dedicat a ús industrial de valor cadastral de 700.000 euros. Obtinguts els càlculs es generen unes diferències de quotes significatives. Tal com hem comentat en l'apartat de la metodologia, sobre el valor cadastral escollit aleatòriament i per a cada municipi s'ha dividit aquest valor pel coeficient corrector prefixat per l'Administració, de tal manera que s'obté un nou valor cadastral ajustat homogeni, sobre el qual s'aplica el tipus impositiu de cada municipi.

VALOR CADASTRAL	% S/BASE	VALOR CADASTRAL AJUSTAT	TIPUS IMPOSITIU	QUOTA ANUAL
SABADELL	100,00%	269.230,77	0,6457%	1.738,42
BADALONA	104,94%	166.666,67	1,0946%	1.824,35
TERRASSA	105,42%	233.333,33	0,7854%	1.832,60
MATARO	119,31%	518.518,52	0,4000%	2.074,07
GRANOLLERS	126,55%	181.818,18	1,2100%	2.200,00
HOSPITALET	128,30%	233.333,33	0,9559%	2.230,43
SANT CUGAT	150,63%	518.518,52	0,5050%	2.618,52
CERDANYOLA	159,87%	518.518,52	0,5360%	2.779,26
RUBI	174,03%	291.666,67	1,0373%	3.025,46

La menor quota que s'agafa com a base 100 en l'estudi correspon a Sabadell, ja que encara que té un límit no massa elevat té un tipus de gravamen superior relativament baix. Per un immoble d'ús industrial de valor cadastral mig representa la menor quota d'IBI de totes les poblacions que formen part de la mostra, una vegada fetes les correccions dels coeficients correctors cadastrals.

Les poblacions Badalona i Terrassa van a continuació amb una quota molt similar, en excés per sobre de la de Sabadell en el 5% aproximadament.

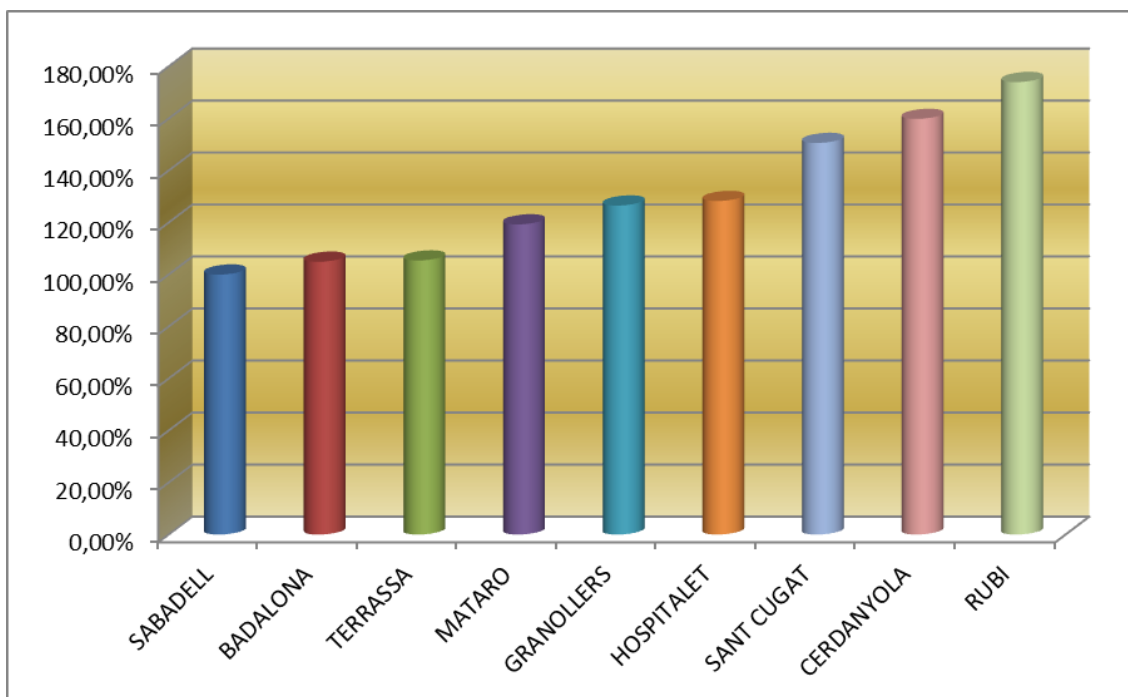
Els municipis de Sabadell i Terrassa tenen un límit prefixat. El límit és força més alt en el cas de Terrassa, però per altra banda, com els tipus de gravamen de Sabadell són sensiblement més baixos, per un immoble de tipus mig com l'analitzat, el cost de la quota de l'impost resulta menor en la població de Sabadell.

En la part alta, les poblacions de Cerdanyola i Sant Cugat, venen a suposar entre el 50% i el 60% més de quota que la obtinguda a Sabadell.

En el tram superior entre el 20% i el 30% respecte la quota base es situen els municipis de Mataró, Granollers i Hospitalet.

La més alta de totes és la de Rubí, que no té fixat cap límit per immobles de caràcter industrial i aplica el tipus de gravamen del 1,0373%, el segon més alt després de Granollers i Badalona, però com que aquest darrer municipi té el coeficient corrector més alt, aplicant els ajustaments als quals hem fet referència, als efectes pràctics suposa una quota només del 5% per sobre de la més baixa.

A nivell gràfic aquesta seria la distribució del cost de l'Impost sobre Béns Immobles entre els municipis analitzats en aquesta mostra, tenint en compte l'efecte dels ajustaments aplicats en base als coeficients correctors:



c) Bonificacions i reduccions en l'IBI

Tots els municipis apliquen bonificacions regulades en caràcter potestatiu a l'Impost sobre Béns Immobles, a banda de bonificacions específiques sobre immobles destinats a habitatge o a titulars d'immobles que siguin família nombrosa o amb rendes limitades. En aquest estudi ens centrem estrictament en les bonificacions que tenen impacte impositiu en les empreses.

BONIFICACIONS IBI (caràcter industrial)

MUNICIPI	Immobles objecte d'activitat d'empreses urbanització, construcció i promoció que no formin part de l'immobilitzat	Immobles amb instal·lació de sistemes d'aprofitament energètic
SABADELL	75%,60%,50%	
BADALONA	50%	
TERRASSA	50%	50%
MATARO	50%	
GRANOLLERS	50%	
HOSPITALET	90%	
SANT CUGAT	50%	90%
CERDANYOLA	50%	50%
RUBI	60%	

Tal i com reflecteix el quadre tots els municipis apliquen bonificacions a la quota d'IBI en els immobles que pertanyen a les empreses que el seu objecte és la urbanització, construcció i promoció, i aquests immobles no formen part del seu immobilitzat. El municipi que aplica una bonificació superior és l'Hospitalet de Llobregat amb el 90%, gairebé la resta aplica en tots els casos el 50%, excepte Rubí que aplica el 60% i Sabadell que bonifica els tres exercicis següents amb el 75%, 60% i 50% respectivament.

En la bonificació que es produeixen més diferències entre municipis és la que minora la quota quan les empreses instal·lin sistemes d'aprofitament energètic, ja que només els municipis de Sant Cugat (90%), Terrassa (50%) i Cerdanyola (50%) bonifiquen els immobles d'empreses amb la iniciativa de promoure aquests estalvis energètics. Aquesta bonificació altres municipis només la consideren en el cas d'habitatges.

d) Contribució dels ingressos per IBI en el pressupost municipal

IBI / PRESSUPOST MUNICIPAL

TERRASSA	47.578.000,00
	31,09%
RUBI	28.947.469,00
	41,05%
SABADELL	36.118.000,00
	21,08%
SANT CUGAT	44.970.636,88
	41,81%
CERDANYOLA	18.946.378,20
	31,75%
GRANOLLERS	15.120.000,00
	19,27%
MATARO	28.105.043,38
	23,56%
BADALONA	46.053.738,66
	30,68%
HOSPITALET	60.609.231,00
	29,32%

Els municipis que tenen més contribució per ingressos per l'Impost sobre Béns Immobles en el seu pressupost municipal són Rubí i Sant Cugat

(superant el 41%). Els que es situen a la banda baixa són Granollers, Mataró, Sabadell i Hospitalet (entre el 21% i el 30%), i a la banda mitjana Badalona, Terrassa i Cerdanyola (entre el 30% i el 32%).

En termes econòmics l'ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat és el que més recapta per aquest impost, seguit de Badalona, Terrassa i Sant Cugat. Aquest últim municipi, malgrat tenir menys superfície i habitants que Mataró o Sabadell, té més ingressos en termes econòmics per IBI.

e) Conclusió Impost sobre Béns Immobles

- L'estudi referent a aquest impost s'ha centrat estrictament en els immobles d'ús industrial, però tal com succeeix amb l'IAE, els ajuntaments tenen potestat per fixar els tipus de gravamen dins del marc que regula la llei d'hisendes locals amb una forquilla impositiva que va entre el 0,4% i l'1,1% (abans d'aplicar els increments estatals). A banda, els consistoris poden regular les bonificacions i recàrrecs que no s'han considerat en els càlculs. Tots aquests efectes suposen que la tributació en cadascun dels municipis sigui diferent per les mateixes condicions d'immoble.
- Tal com es posa de manifest en el càlcul de l'IBI, no es manté una proporcionalitat entre el major cost de quota i el nombre d'habitants de la població, o la proximitat del municipi a Barcelona. En alguns municipis es posa de manifest un ànim recaptatori considerable: Rubí, Cerdanyola i Sant Cugat (quotes entre 150% i 175%) per sobre de la quota base 100% de Sabadell. Un altre municipi amb menys habitants que la població esmentada, Granollers, suposa el 126,55% per sobre la quota base. A la banda baixa es situen municipis com Badalona, Terrassa i Mataró.
- Així doncs en el cas d'aquelles empreses que decideixin instal·lar-se en poblacions o disposin d'immobles en propietat per exercir les seves activitats industrials hauran de valorar a banda dels criteris territorials i de proximitat a les vies de comunicació l'impacte fiscal que suposa establir-se en un municipi o altre.
- En el cas de l'Impost sobre Béns Immobles, pel que fa a l'ús industrial també es posa de manifest la dualitat de projecte: aquell ajuntament que aposta per afavorir el creixement d'activitat productiva en el territori, i generació de llocs de treball o bé els ajuntaments que per

equilibrar pressupostos es veuen en la necessitat d'augmentar la recaptació sense ser prou conscients de que a llarg termini en resultaran perjudicats. Els municipis de Sant Cugat, Terrassa i Cerdanyola són els únics que bonifiquen els immobles en els quals s'instal·lin sistemes d'aprofitament energètic, amb bonificacions a la quota del 90%, 50% i 50% respectivament.

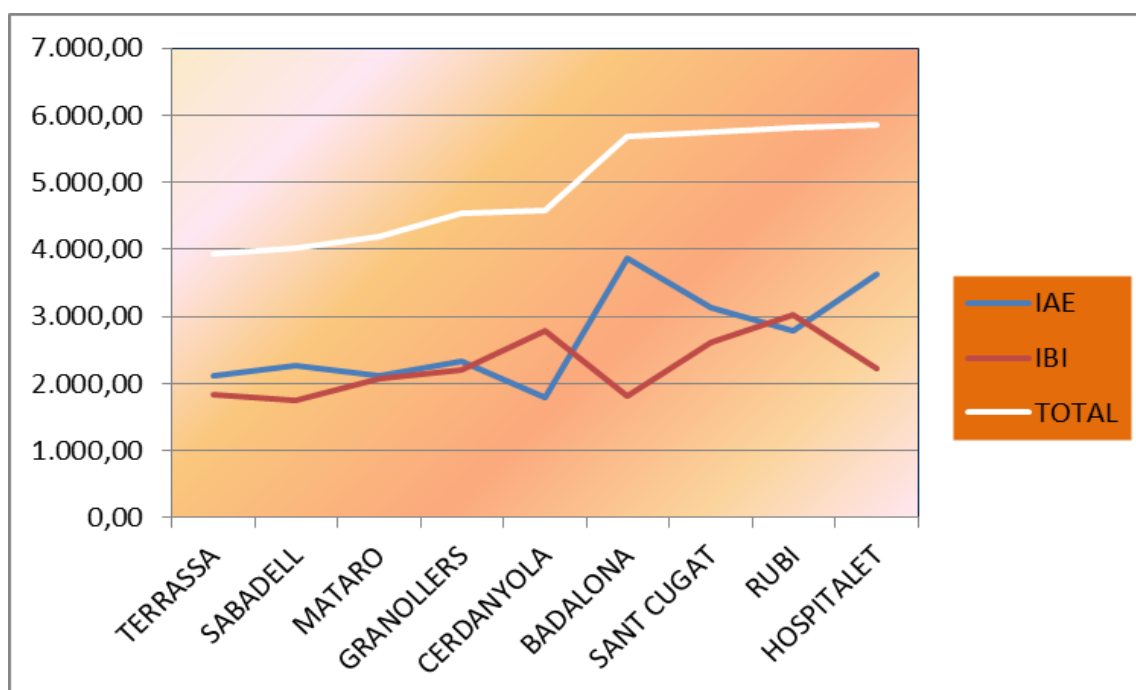
- Aquells ajuntaments en els que la previsió d'ingrés per IBI té un pes específic superior en el pressupost, com passa a Rubí i Sant Cugat, són precisament els ajuntaments que apliquen quotes en el tram més alt. Els ajuntaments de Sabadell, Granollers i Mataró no tenen una contribució al pressupost molt elevada (entre el 19% i el 24%), són els que esperen recaptar menys proporcionalment. En la banda mitjana els municipis de Terrassa, Cerdanyola i Badalona, mantenen la previsió entre el 30% i el 32%.
- Tal com s'exposa en les conclusions de l'IAE, tampoc es valora en el cas de l'IBI l'efecte de reversió de la recaptació en benefici de les pròpies empreses i els ciutadans de cada població que puguin existir com a contrapartida.
- No tots els municipis valoren o potencien l'establiment empresarial i el creixement de l'activitat productiva i la instal·lació de la mateixa en el seu territori. Mentre uns municipis apliquen bonificacions a determinats immobles, altres qualifiquen els immobles i atorguen el tipus de l'escala màxima: Rubí, Badalona i Granollers.

EFFECTE DELS DOS TRIBUTS EN EL DESENVOLUPAMENT INDUSTRIAL

A continuació s'exposa l'impacte sumat dels dos impostos per municipi. Cal fer menció de que és un càlcul que només s'ha d'interpretar com a tendència, sense pretendre que el resultat agregat obtingut sigui del tot rellevant i que s'ha de valorar en el seu context. Recordem que pel que fa a l'IAE el càlcul està realitzat sobre una activitat productiva tipus i que per al càlcul de l'IBI s'ha considerat un immoble industrial de dimensió mitjana i s'han aplicat els ajustaments al valor cadastral amb les correccions dels coeficients. Si haguéssim pres com a referència una altra activitat o una altra dimensió d'immoble segurament advertiríem algunes diferències amb

els resultats obtinguts, no obstant, és cert que amb aquests paràmetres podem però fer-nos a la idea de quina és la tendència impositiva que es segueix en cada ajuntament.

Curiosament els municipis que es situen en la banda baixa en l'IBI gairebé coincideixen amb els situats a la banda baixa en l'IAE, amb la qual cosa en el model agregat també queden ubicats en el tram impositiu inferior (l'excepció seria Cerdanyola, que aplica un IAE dels més baixos i en canvi l'IBI resulta dels més elevats). El mateix passa amb els ajuntaments que queden situats a la banda alta, de forma que en la suma de tributs queden reflectits al tram superior tal com apareixien en cada impost analitzat separatament.



Com s'aprecia en l'anàlisi del gràfic lineal, tots els municipis són molt coherents amb la seva política impositiva, excepte Badalona i Cerdanyola. Badalona aplica una tributació per IBI a la banda baixa i en canvi suposa la tributació més alta en l'IAE. En el cas de Cerdanyola passa el contrari. L'efecte de l'IBI a Badalona es produeix per l'ajustament del coeficient corrector ja que al ser el més alt de tots, fa que la correcció del valor cadastral redueixi la quota.

MUNICIPI	IAE	IBI	TOTAL	% s/BASE
TERRASSA	2.107,72	1.832,60	3.940,32	100,00%
SABADELL	2.275,02	1.738,42	4.013,44	101,86%

MATARO	2.112,93	2.074,07	4.187,00	106,26%
GRANOLLERS	2.332,12	2.200,00	4.532,12	115,02%
CERDANYOLA	1.800,14	2.779,26	4.579,40	116,22%
BADALONA	3.859,24	1.824,35	5.683,59	144,24%
SANT CUGAT	3.127,07	2.618,52	5.745,59	145,82%
RUBI	2.797,04	3.025,46	5.822,50	147,77%
L'HOSPITALET	3.637,33	2.230,43	5.867,76	148,92%

A grans trets podem interpretar que els municipis amb tributs més alts són els de la primera corona de l'àrea metropolitana, sent a més a més les poblacions que tenen el cens de població més elevat de la mostra, però també els municipis de Rubí i Sant Cugat sense tenir tanta població com Badalona o l'Hospitalet es situen en una tributació agregada al voltant del 45% més que la població base 100, que en el model global resulta ser el municipi de Terrassa, amb xifres pràcticament iguals que el de Sabadell.

Però en el segon grup posicionat per importància d'impacte fiscal trobem municipis com Granollers i Cerdanyola, que tenen un nombre d'habitants menor que d'altres municipis en els quals les quotes tributàries d'aquests impostos són inferiors, com ara Mataró, Terrassa i Sabadell.